

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 421/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom, Štefánikova 14, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 5CoPr/8/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 30. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a princípu právnej istoty a spravodlivosti podľa čl. 1 ústavy a práv na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu v konaní o odvolaní žalovaného v jeho pracovnoprávnom spore s tým, že krajskému súdu bude prikázané, aby konal bez zbytočných prietáhov, obnovil stav pred porušením jeho práv a vydal opravné uznesenie a doplňujúci rozsudok, ktorými zosúladí písomné vyhotovenie rozsudku s rozsudkom, ktorý krajský súd verejne vyhlásil 28. januára 2025. Sťažovateľ žiada priznať finančné zadosťučinenie 5 000 eur.

II.

2. Mestský súd rozsudkom z januára 2024 určil, že výpoveď z januára 2016 daná sťažovateľovi jeho žalovaným zamestnávateľom je neplatná a štátnozamestnanecký pomer sťažovateľa a žalovaného naďalej trvá. Sťažovateľovi zároveň priznal náhradu mzdy 48 084 eur. Mestský súd zároveň zamietol vzájomný návrh žalovaného na určenie, že od neho nemožno spravodlivo požadovať, aby sťažovateľa ďalej zamestnával. Zamietol tiež návrh sťažovateľa na vyslovenie

predbežnej vykonateľnosti rozsudku. Sťažovateľovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 75 % a žalovanému náhradu trov dovolacieho konania.

3. Proti rozsudku mestského súdu sa žalovaný odvolal. Dňa 28. januára 2025 krajský súd vyhlásil rozsudok, podľa ktorého *„odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach potvrdzuje a žalobcovi (sťažovateľovi) priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %“*. Napriek tomu bolo sťažovateľovi doručené písomné vyhotovenie rozsudku krajského súdu, podľa ktorého *„odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdzuje a v časti týkajúcej sa vzájomného návrhu a vo výroku o trovách konania rozsudok zrušuje a v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie“*. Na to sťažovateľ reagoval podaním z 5. mája 2025, ktorým krajskému súdu navrhol opraviť písomné vyhotovenie rozsudku tak, aby bol zosúladený s vyhláseným rozsudkom, a zároveň doplniť rozsudok krajského súdu o výrok, ktorým mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Na to krajský súd nereagoval, a preto sťažovateľ 23. júna 2025 podal predsedovi krajského súdu sťažnosť na nečinnosť.

III.

4. Sťažovateľ uvádza že uplatnil právne možnosti nápravy podaním návrhu na doplnenie písomného vyhotovenia rozsudku a návrhu na opravu chyby v písaní a iných zrejmych nesprávností v rozsudku, avšak krajský súd na tieto návrhy nereflektoval a dosiaľ sa k nim nevyjadril. Nenapravil tak porušenie jeho práv a zároveň konanie zaťažil porušením jeho ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľ zdôrazňuje, že súd sa v písomnom vyhotovení rozsudku nesmie odchýliť od výroku, ktorý vyhlásil.

IV.

5. V rozsahu porušenia ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bolo podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Účelom týchto práv je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00), no nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok ich porušenie (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).

6. Tak je to aj v prípade sťažovateľa. Krajský súd o odvolaní v jeho pracovnoprávnom spore proti rozsudku mestského súdu z januára 2024 rozhodol rozsudkom z januára 2025, ktorého písomné vyhotovenie bolo sťažovateľovi doručené v apríli 2025. Sťažovateľ naň reagoval návrhmi na jeho opravu a doplnenie. Takýto postup súdu sa nespája so zbytočnými prietahmi a nemožno dospieť k záveru o porušení ústavných práv sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote. Krajský súd o odvolaní rozhodol v prijateľnej dobe približne jedného roka a z toho, že za obdobie približne dvoch mesiacov nerozhodol

o návrhoch sťažovateľa na opravu písomného vyhotovenia a doplnenia rozsudku, nemožno vyvodit' porušenie ústavných práv sťažovateľa.

7. Čo sa týka namietanej nezhody vyhláseného a písomne vyhotoveného rozsudku, treba vychádzať z toho, že sťažovateľ tento nedostatok rozsudku krajského súdu žiada odstrániť zákonom, konkrétne § 224 a § 225 Civilného sporového poriadku predpokladaným spôsobom. O týchto návrhoch sťažovateľa krajský súd doteraz nerozhodol, a preto neboli vyčerpané prostriedky, ktoré zákon sťažovateľovi priznáva na ochranu jeho ústavných práv, k porušeniu ktorých malo dôjsť nezhodou medzi vyhláseným a písomne vyhotoveným rozsudkom. Ústavná sťažnosť je tak v tejto časti podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

8. Čo sa týka namietaného porušenia princípu právnej istoty a spravodlivosti podľa čl. 1 ústavy, treba uviesť, že toto ustanovenie, ktoré obsahuje všeobecné ústavné princípy, nie je základným právom, ktorého porušenie by bolo možné namietat' v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Jeho prípadné porušenie možno posudzovať len v spojení s namietaným porušením základných práv (II. ÚS 269/2019).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júla 2025

Robert Šorl
predseda senátu